

[Jørgen Jensen]

Nu var det vel ikke meningen, at den nye arbejdsmiljølov skulle undskylde forsømmelser eller direkte sabotage af sikkerhedsarbejdet.

Siden svaret fra daværende arbejdsminister Erling Dinesen den 11. februar 1976 er der forekommet forgiftningstilfælde for de københavnske kloakarbejdere.

Arbejdsministeren (Auken):

Som hr. Jørgen Jensen nævner i begrundelsen for sit spørgsmål, blev der i sin tid under direktoratet for arbejdstilsynet nedsat et udvalg med repræsentanter for Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommuner, miljøstyrelsen, Miljøteknisk Brancheforening, Industrirådet, SiD og Kommunalarbejderforbundet for at udarbejde et udkast til regler om indretning af og arbejde i brønde, pumpestationer og rensningsanlæg.

Der kunne imidlertid ikke opnås enighed i udvalget om alle punkter i det udarbejdede forslag, og udvalgsarbejdet blev derfor afsluttet i efteråret 1977. Dertil kom, at der blev rejst indvendinger mod forslaget fra forskellige side. Oprindeligt var det tanken at udarbejde regler om kloakarbejde m. v. som særregler til arbejdsmiljølovens hovedbekendtgørelser om arbejdsstedets indretning, arbejdets udførelse og lægeundersøgelse, men af hensyn til kloakarbejderne bemyndigede jeg direktoratet til at færdiggøre udvalgets forslag, således at det ikke foregriber udarbejdelsen af de nævnte hovedbekendtgørelser, som er under udarbejdelse. Direktoratet har over for mig sagt, at man nu stort set er færdig med forslaget, der i nær fremtid kan forventes forelagt arbejdsmiljørådet.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal da takke ministeren for, at ministeren har sørget for, at arbejdet blev gjort færdigt, og for, at der nu ligesom måske er en lysning, men jeg vil godt samtidig sige, at jeg har ikke den store tiltro til det. Jeg vil også godt sige, at den 11. februar 1976 (Folketingstidende 1975/76 sp. 5722) blev jeg bebrejdet, at jeg rettede et angreb på arbejdstilsynet i samme sag. Dengang blev der sagt, at det sådan set var urimeligt, at jeg rettede det angreb, for ministeren arbejdede med spørgsmålet, og at man hurtigst muligt ville

komme med en betænkning. Den er altså ikke kommet endnu. Der er heller ikke noget konkret om, hvornår den kommer. Derfor stillede jeg dengang et supplerende spørgsmål til den daværende minister, om han ville tage ansvaret for dem, der blev skadet i den periode, der gik. Det kan jeg så også gøre til den nuværende minister.

Jeg synes altså, at det er utilstedeligt, særlig når det gælder et område, hvor de pågældende arbejdere i kloakkerne selv foranlediger en undersøgelse, som viser, at der er skademuligheder. Jeg skal henvise til, at man i Sverige for nylig har udarbejdet en rapport, som i og for sig giver de danske kloakarbejdere ret i de betæneligheder, de havde. Og alligevel kommer man i den situation, at arbejdstilsynet ikke kan udarbejde regler.

Når ministeren siger, at de snart kommer, så kan jeg vel ikke stille nogen supplerende spørgsmål om, hvorfor de ikke er kommet. Men jeg vil da sige, at jeg vil vende tilbage til sagen, for det er en helt urimelig behandling. Om det er arbejdstilsynet, eller fordi man ikke får penge nok til det, ved jeg ikke, men jeg er altså alvorligt bange for, hvad jeg også sagde sidst, at det er, fordi der er embedsmænd, der ikke vil anerkende det arbejde, der har været udført, og de undersøgelser, der har været gennemført.

Jeg nævnte dengang og vil godt igen nævne mine egne ikke for gode erfaringer med arbejdstilsynet. Jeg fik i 1964 tilbud om en ny bekendtgørelse for autoområdet. Den er ikke kommet endnu og kommer ikke de næste ti år, siger man, på grund af manglende penge. Men dette er mere alvorligt og farligt. Jeg vil godt henstille til ministeren, at han virkelig presser på og får det igennem.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg er faktisk enig med hr. Jørgen Jensen i, at det haster med at få disse regler udarbejdet, og jeg kan egentlig også være enig med hr. Jørgen Jensen i, at det ofte kan være utilfredsstillende, så lang tid der går med udarbejdelsen af regler i henhold til arbejdsmiljøloven. Men det hænger jo sammen med, at loven, dens principper og målsætning er én ting, men selve udfyldningen af loven er en anden ting. Her er det ikke bare et spørgsmål, som hr. Jørgen Jensen med rette var inde på, om tilstrækkelige ressourcer for ar-